

ACC. N:R M. 12717: 1-10.

Landskap: Öland Upptecknare: B. L. Nörgård
Härad: Alvsåsa Berättare: Selma Erikson
Socken: Torslunda Berättarens yrke: Gumm, ogift
Uppteckningsår: 1953 Född år 1877 i Sandery socken

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Stickning. s. 1-10
(teckn. a° s. 2, 3, 8-10.)

LUF 73
(delvar)

Stickning

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Jag lärde mig sticka av mor
när jag var 6 år gammal.

Mor kunde sticka på två sätt
ett vanligt och ett som ingen
annan kunde.*

Senare lärde jag mig sticka
på det nya viset av en väninna
så jag kan sticka på tre sätt.

Men det tyckte inte mor om
att jag stickade så, då kunde
hon inte fortsätta på ett arbete
som jag börjat. Därför lade jag
av det igen, nu kommer jag

* Modern från samma socker, varifrån denna
lärt sig vetas inte, förmodligen av modern.

ACC. N:R M. 12717: 2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

väl knappt ihåg det mer.
[Med det nya sättet] menar den
stickning som nu läres i skolorna.

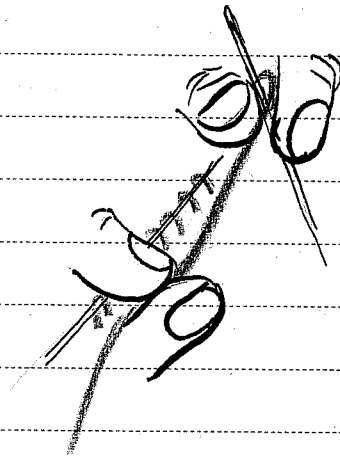
2.

I skolan lärde vi oss inte sticka.

Mors två sätt :

I.
(Det som alla
kunde.)

Tyvärr finns inte
fotografier tillgängliga
då Selma bestämt
vägrade att låta sig
fotografiera!

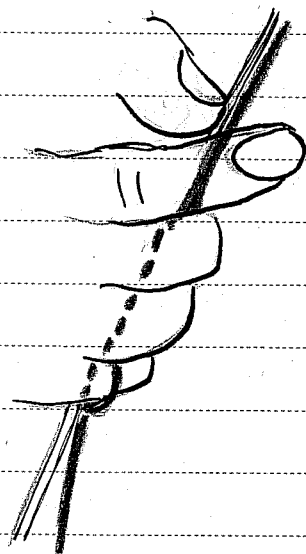

ACC. N:R M. 12717'3.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Bara högra handen arbetar, tråden
hålls av pekfinger och tumme,
föres fram av dessa två fingrar
över den lediga slickan var-
efter maskan stickas.

2/
(Det som bara
hon kunde.)

Tråden hålls av pekfinger och suos
om lillfinger. Tråden föres fram
över den lediga slickan varefter

ACC. N:R M. 12717:4.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

84

maskar slickas på vanligt sätt.

I vår trakt slickade alla
fruntimrar, men jag har aldrig
sett en karl slicka.
Vi stack mest om kvällarna -
gamla gummar gick ibland
ute och stack. . . . (?)

Man stackade mest för eget
behov, dock fanns det gummar
som stack på beställning åt bond-
gårdarna. Det fanns även
fruar som inte hade så mycket
att göra som stack och gick
och sålde sina arbeten i affär.

ACC. N:R M. 12717:57.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

och på gårdarna. Det var inget
nedsättande och de behövde inte
vara särskilt falliga för det.
Det var mest skumpor och
vanta.

Pigarna slickade på kvälen i
matmor - men jag har aldrig
sett dem göra det medan de
utförde annat arbete.

Det fanns en ung agift mor
i trakten som levnärde sig på
att slicka på en stickmaskin
allt folk (omkr. 1900)

ACC. N:R M. 12717:6.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Av gammal användes mest ull-
garn på min tid. På mors
tid stickade dom ofta strumpor
av bomullsgarn - vita, tvärbandiga
eller långbandiga bomullstrumpor
till fint.

Ullen spann man hemma - helst
av svart och vit ihopkardat, då
fick man grått garn, det var
praktiskt och bra.

Ofta stickade man ihop svart
och vitt garn till spräckliga
strumpor och vantar.

Lö kallas ullens första gången
man klipper ett får på året.
Den är seg att karda, men man

ACC. N:R M. 12717:7.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

säger att lö får finare färg än
annan ull då den färgas.

Av lö stickas schalar och filtar.

Lö klipptes på våren ullen
på rösten.

Het av lamm kallas alltid ull.

Hundhår användes till särskilt
varma strumpor - jag har aldrig
själv stickat av hundhår, men
jag vet det skulle vara särskilt
bra mot kalla fötter.

ACC. N:R M. 12717:8.

Teknik

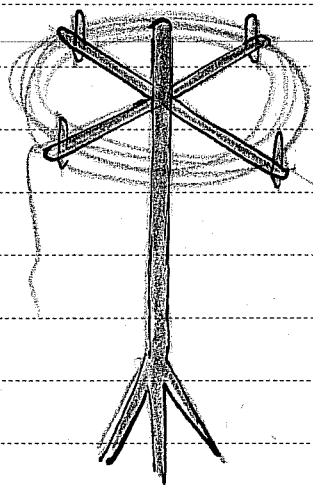
FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Nystningen utfördes över en
stolrygg, armarna eller en
särskild ställning:

Stickarna var
av trä eller
metall, till
strumpor an-
vändes metall-
stickor.

Trästickarna till
västar kunde
vara böjda i
ändarna.

Rundsticka har

Rekonstr. eller beskrivning
material: omålat trä.

ACC. N:R M. 12717:9.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

9

jag aldrig sett.

Västar stickades med två
stickor strumpor och vantar
med 4. Kän stickade ganska
löst, det skulle vara varmt
och hållbart.

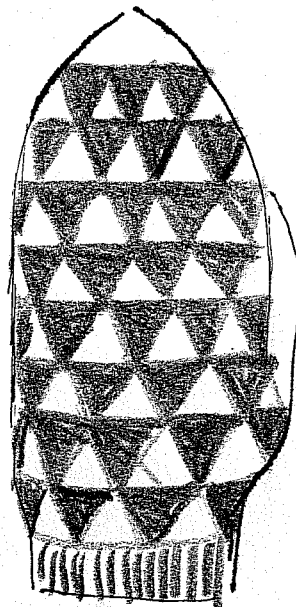
Garnet färgade vi mest inner-
stickningen började.

Valkning gjordes mycket - det
gjorde vi själva på en valk-
bräda.

Valkningen utfördes för att
göra plagget lent och varmt.

FOLKLIVSARKIVET
LUND

M. 12717:10.

Rekonstr. av mönster
till vante.
Efter Selma Erikson.